Einzelverkaufspreis RM 0.15

Karawanken Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 116 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 84. Krainburg, 25. Oktober 1944. 4. Jahrgang

Deutscher Volkssturm

O vodstvu, opisu, ureditvi in razvrstitvi

Berlin, 24. oktobra. Glede ustanovitve Deutscher Volkssturm (nemške narodne črne vojske) je zvedela NS-Korrespondenz še sledeče podrobnosti:

Za vodstvo, popis, ureditev in razvrstitev Deutscher Volkssturm (nemške narodne črne vojske) so odgovorni v Gauih Gauleiterji, v Kreisih Kreisleiterji NSDAP. Njim stoji ob strani za posebne naloge Gau- oziroma Kreisstabsleiter des Deutschen Volkssturmes. Pokrajinska razvrstitev Volkssturma ustreza oni stranke, tako da, kolikor je mogoče ostane enotnost bloka, celice, ortsgruppe, Kreisa in Gaua. Pristojni nosilci oblasti NSDAP prevzamejo na sebe odgovornost za pravilno izbiro bataljonskih, četnih, vodnih in skupinskih vodij pri Deutscher Volkssturm in so pri tem zvestoba do Führerja, stanovitnost in vojaška sposobnost merodajni činitelji pri izbiri. Najvišja enota Volkssturma je bataljon.

Popis letnikov

Popis poklicanih letnikov se izvrši brez birokratskih zaprek in posebnega prijavnega aparata s pomočjo že obstoječih podlag in ustanov po Ortsgruppah NSDAP, pri šestnajstletnih in osemnajstletnih s sodelovanjem Hitler-Jugenda. Oprostitve od službe pri Volkssturm načeloma ni, ali so napravljeni potrebni ukrepi, da se pri izobrazbi in vojni uporabi upoštevajo vojno odločujoče naloge oboroževanja, ljudske prehrane, prometnih in poročevalskih ustanov in splošnega vodstva. Sposoben za Volkssturm je načeloma vsak, ki je zmožen za delo, stopnjevanje po telesni sposobnosti je zagotovljeno; v dvomljivih primerih odloča po Kreisleiterju določeni zdravnik. Z izročitvijo plačilne knjižice spada poklicani k Volkssturmu. Z nošenjem traka na rokavu »Deutscher Volkssturm — Wehrmacht« so vojaki Volkssturma označeni kot pripadniki vojskujoče se čete v smislu haaških predpisov o bojevanju na kopnem. Obleko in orožje naj si vojaki Volkssturma preskrbe kolikor mogoče sami: pri tem naj se uniforme, ki se ne nahajajo med prebivalstvom in oprema vsake vrste, ako je potrebno s pomočjo sosedov preskrbe in po posebnih predpisih tako prebarvajo, da so uporabni za vojno. Pri vojaških obveznikih pripadnost k Volkssturmu ne sme zadržati vpoklica v redno vojaško službo. Z vpoklicom v vojsko prestane pripadnost k Deutscher Volkssturm.

Volkssturm se sestavi brez ozira na pripadnost vojakov Volkssturma k oddelkom NSDAP ali drugim organizacijam. Skupni program oddelkov in skupin se načelno ne izvrši, pazilo se bo pri dodelitvi po potrebi na poklicne in posebne sposobnosti, posebne enote se lahko uporabijo za posebne naloge Volkssturma. Poleg že izklicanih letnikov so dopuščeni prostovoljci izpod in iznad te starostne meje.

Izobrazba

Izobrazba se vrši pretežno v pehotnem bojevanju s posebnim ozirom na bojevanje z oklopnjaki. Po apelu, ki se izvrši takoj po popisu, se bodo klicali vojaki Volkssturma večinoma ob nedeljah radi vežbanja. Na vojnovažno uporabo se bo pri določitvi službe, v kolikor je to mogoče, oziralo. Formalno vežbanje se bo omejilo na najmanjo mero, večjim pohodom se bodo med izobrazbo izogibali. Cloveško in vojaško obnašanje, disciplinski predpisi in sodstvo se bodo uredili primerno bojevni skupnosti, ki v smislu vojaškega zakona pripada sicer k oboroženi sili, po svoji notranji strukturi pa predstavljen in odločen, da se žrtvuje do zadnjega in roda, ki odklanja vsako politično aktivnost, starostne in stanovske razlike ter je pripravljen in odloči, da se žrtvuje do zadnjega in je navdan volje do zmage.

Prva uporaba Volkssturma

Berlin, 24. oktobra. Prvi bataljoni Volkssturma so v petek zasedli zakloniša, ki jih je bilo zgradilo prebivalstvo. V desetih različnih občinah so se ob tej priliki vršile manifestacije, ki so izražale odkritosrčno pripravljenost vzhodnopruskih Volkssturmmänner, da bodo branili svojo domovino do skrajnosti in ne bodo dopustili, da bi se tudi en kvadratni meter nemške zemlje brez obrambe prepustil sovražniku. Bataljoni so nato prevzeli zadaj ležeče dele globoko razčlenjenih zaščitnih položajev z vojno nalogo, da jih varujejo proti sovražnim presenetljivim sunkom in jih že dalje izgradijo.

Že več tednov stoječi vzhodnoprusk. Volkssturm, ki po ugotovitvi Gauleiterja Ericha Kocha obsega že »desettisoče in zopet desettisoče mož«, je bil že ob različnih prilikah z uspehom uporabljen v obmejnih okrajih Gaua, med drugimi tudi v mostišču pri Memelu. Bataljoni Volkssturma so pokazali pri tem kljub svoji kratki vojaški vežbi takšno držo, da so bili deležni najvišjega priznanja tudi od strani oborožene sile.

Moj zaveznik

Hudičeva dela se vrše v današnji Rusiji. Stotisoče hladno in kruto mučijo do smrti, česar ni bilo odtle, ko je obstajala rimska svetovna država. Pobijajo in mučijo ljudi do smrti in kljub temu stegujejo neki razredi v tej državi in delavska vlada svoje roke, da bi pograbili s krvjo oškropljeno blago, ki je bilo napravljeno z okrutnim načinom proizvodnje.

Kam je zginil stari duh Britanije?

Winston Churchill
2. februarja 1931. l.

*

Boljševiške armade marširajo radi hrane in ropa, in ob njeni poti so samo male slabotne države in narodi, ki so radi vojne izčrpani in pretreseni. Če podleže Nemčija tej boljševiški kugi, bodisi radi mednarodne slabosti bodisi radi resnične invazije, bo raztrgana na kose.

Winston Churchill
11. aprila 1919. l.

Sovražno brodovje za polovico zmanjšano

Skupni prikaz japonskih bojev z Amerikanci v bitki pri Formozi

Tokio, 24. oktobra. Cesarski japonski glavni stan je objavil v četrtek celokupni prikaz o bojih pri Tormozi. Potemtakem so napadli Japonci od 12. oktobra dalje ponovno v vodah vzhodno od Formoze in pri Luzonu sovražnikovo brodovje in so ga, potem ko so sovražno brodovje zmanjšali za polovico, odbili.

Potopljenih je bilo: 11 nosilcev letal, 2 bojni ladji, 3 križarke, neka nadaljnja križarka ali rušilec, poškodovanih je bilo 3 nosilci letal, 2 bojni ladji, 4 križarke, neka nadaljnja križarka ali rušilec in 13 ne bližje identificiranih vojnih ladij. Vrhu tega je nastalo dvanajst velikih požarov na sovražnih bojnih vojnih ladjah, 112 letal je bilo sestreljenih. K temu pridejo še letala, ki so bila uničena s potopljenimi nosilci letal.

Na japonski strani pogrešajo 312 letal, 30 do 40 manjših vodnih vozil je bilo uničenih.

Ti boji so dobili označbo »Zračna bitka pri Formozi«.

»Povsod okoli ognjeni stebri«

Po poročilih iz New Yorka je opisal neki dopisnik United-Press, ki je na krovu nekega amerikanskega letala doživel najnovejšo zračno in pomorsko bitko, napad japonskih letalcev, dne 15. oktobra s sledečimi besedami:

»Dne 14. oktobra so napadale močne japonske zračne skupine 10 ur naše brodovje tako močno, kakor se to doslej ni zgodilo še v nobeni zračni in pomorski bitki. Japonski oddelki so kljub našemu najsilnejšemu obrambnemu ognju preleteli naše ladje. Imel sem priliko, da sem na krovu nosilca letal lahko opazoval te silne boje do kraja. Neko goreče japonsko letalo se je pri padcu vrglo na neko amerikansko bojno ladjo, ter je nastal radi tega na križarki ogromen požar. Hipoma se je pojavil oddelek japonskih torpednih letal, ki so se lahko izognili obrambi amerikanskih lovcev, v nizkem poletu v sredi našega brodovja. Videl sem na lastne oči kako so se povsod okoli mene sem in tja dvigali proti nebu ogromni ognjeni stebri.

Nov japonski uspeh

Dne 17. oktobra je nad 20 letal nosilcev letelo proti otoku Barnikobar severno od Sumatre. Japonske lovske skupine so zapletle sovražna letala v hude boje in so jih spet sestrelila. Drugi dan pred svitom so stopile v boj tudi enote sovražnega brodovja. Japonskim letalom je uspelo po več ur trajajočih bojih dne 19. oktobra, da so potopila enega nosilca letal in enega rušilca.

Izkrcanje sil Zedinjenih držav na Filipinih

Kakor javlja japonska poročevalna agencija Domej v posebnem poročilu iz Manile, so sovražne bojne sile v jutranjih urah v torek v območju osrednjih Filipinskih otokov podvzele operacije izkrcanja.

Glas obupa iz Besarabije

Wien, 24. oktobra. Nemški vojaki na srbsko-romunski obmejni fronti so ujeli poštnega goloba, pri katerem so našli listič s sledečo vsebino: »Kišinev, dne 10. 9. 44. Boljševiki hočejo nas Besarabce iztrebiti! Prosimo pomoči! V 14 dneh so naredili Sovjeti iz našega mesta pokopališče. Vse življenje je uničeno. (Sledi nekaj stavkov, ki se ne dajo brati in potem se nadaljuje:) Edina živa bitja so neki stari ljudje, ki se sem in tja vidijo na ulicah. Ti stanujejo po kleteh, ker so zavzeli boljševiki vsa stanovanja za svoje namene. (Spet sledi nekaj vrst, ki se ne dajo brati in se konča dopis s sledečim sklepnim stavkom:) Dan in noč hodijo posebna likvidacijska poveljstva od hiše do hiše in odpeljejo zadnje može, žene in otroke. Ostali stari ljudje se prisilijo h groznemu delu: oni morajo zbirati trupla, ki leže po cestah, in jih spraviti iz mesta. Edino naše upanje je še ta edini poštni golob, ki je po odhodu nemških vojakov ostal tukaj.«

Belgija strada in zmrzuje

Lizbona, 24. oktobra. Pregledno poročilo o dogodkih v Belgiji objavlja Aleksander Clifford v »Daily Mail«. V članku stoji, da so postali življenjski pogoji v Belgiji mnogo težji, kakor so pa bili v času nemške zasedbe. Nirod primerja resničnost z rožnatimi obljubami, ki jih je 4 leta dolgo slišala iz Londona. Pod nemško zasedbo se je država presenetljivo dobro prehranjevala, in Belgija takrat ni bila v položaju na pol izstradane države. Clifford navaja nekaj primerov o sedanjem stanju prehrane. V Antwerpnu ni bilo že nekaj tednov dovolj kruha. Prvo meso so razdelili prejšnji teden. Z razdelitvijo presnega masla so večkrat sploh prestali. Zato je popolnoma razumljivo, če odklanjajo rudarji delo, dokler ne dobe nič jesti. Zima bo stanje še nadalje poslabšala, ker država nima pričakovati nobenega premoga.

Španska meja zaprta

Stockholm, 24. oktobra. Španske oblasti so, kakor javlja Reuter, zaprle francosko-špansko mejo, kar je posledica večkratnega prekoračenja meje od strani komunističnih španskih tolp iz Južne Francije. Na mednarodnem mostu med Irunom in Hengaye je bil ustavljen ves promet; tudi železniški promet med obema krajema je ukinjen.

Boljševiki divjajo v Romuniji in na Ogrskem

Ustrelitve duhovnikov, umori, ropi – Grozovita poročila beguncev

Budimpešta, 24. oktobra. Med številnimi begunci, ki so prispeli iz Romunije v ogrsko glavno mesto, se nahaja tudi višji duhoven iz samostana Gura Humorliu Prokopij, ki je zastopnikom ogrskih časopisov dal sledečo izjavo: »Ko so boji v bližini samostana prenehali, so pokopali Sovjeti svoje padle vojake v skupnem grobu na samostanskem pokopališču. Naročil sem, da se na grobu boljševikov postavi leseni križ, ker so bili vaški prebivalci ogorčeni, da bi se na pokopališču med grobovi vernikov nahajal grob brez krščanskega križa. Čez nekaj dni je obiskal sovjetski poveljnik pokopališče in me je vprašal, kdo je dal postaviti na grob sovjetskih vojakov leseni križ. Zahteval je takojšnjo odstranitev križa in imenovanje »krivca«. Ker nisem povedal nobenega imena, je dal boljševiški poveljnik po svojih biričih aretirati štiri duhovne, ki so imeli v svojem varstvu pokopališče in jih ustreliti v samostanskem dvorišču. Ko sem zapustil samostan, sem lahko videl, kako so Sovjeti uravnali svoje topove proti samostanu.

Po ponovnem zavzetju ogrskega mesta Velikega Varadina po nemško-ogrskih četah so odkrili enega izmed največjih zločinov, ki so ga izvršili boljševiki nad ljudmi brez orožja. Vse mesto nudi samo eno sliko uničenja. Cele ulice so bile po umikajočih se boljševikih požgane. Preživeli prebivalci kažejo nemško-ogrskim četam vedno spet nove skupne grobove svojih rojakov. Največji skupni grob, v katerem je bilo več tisoč moških trupel so našli v kleti sodnega poslopja. Po izpovedih nekega sodnega uslužbenca je tukaj imela zaprte NKWD delavce, ki so bili določeni za prisilno delo v Sovjetski zvezi. Radi prenagljenega boljševiškega umika pa niso več mogli odpeljati aretirancev in so jih na povelje komisarja NKWD Schneeweisa do zadnjega moža s strojnicami postrelili. Po nekem nadaljnjem ogrskem poročilu znašajo zgube prebivalstva Velikega Varadina na mrtvih, ranjenih in izgnanih nad 18.000 ljudi, pri tem niso vračunane številne žrtve, ki so jih odvedli boljševiki tajno kot talce.

Po izpovedbah beguncev iz Buzaua še vedno divja v tem romunskem mestu komunistični teror. Ker so bile že v prvih desetih dneh obsojene vse osebe, ki jih je NKWD smatrala kot »ljudske sovražnike«, si je poiskal židovski komisar Jankelsohn druge žrtve, da bi inscenira monstre razprave po moskovskem načinu. Dal je aretirati prebivalce buzavskega hirališča in jih je povabil pred improvizirani »ljudski tribunal«. Po mukapolnih preiskavah je bilo vseh 37 starčkov in stark prisiljenih k priznanju, da so sodelovali pri Sovjetom sovražni propagandi. Sodba »ljudskega tribunala« se je glasila na smrtno kazen in je bila 23. septembra izvršena.

Lastne čete bombardirane

Berlin, 24. oktobra. Po izpovedbah angleških ujetnikov so skupine severnoameriških obmbnikov v prostor južno od Bologne med svojimi napadi v zadnjih dneh pomotoma bombardirale amerikanske čete. Zgube niso neznatne.

»Cleveland Plain Dealer«, USA, 30. IX. 1940. Jastreb sedi na po vojni uničeni Evropi in samo čaka, da bo — kakor pove naslov pod sliko — planil na to, kar bo preostalo.

Kdo so novi ljudski grenadirji?

Njihovo revolucionarno ime je slika v zrcalu njihovega revolucionarnega bojnega duha: Oni so najmlajši vojaki nemške oborožene sile, četudi ne najmlaši po letih. Ko je novi šef nadomestne armade Reichsführer # Heinrich Himmler, izgovoril besedo proti duhu v etapah, je bila določena organizacija in moč učinkovanja divizije ljudskih grenadirjev. Ti so bili novačeni iz sil, ki so postale proste po totalizaciji vojne službe nemškega naroda in so ovrgli že med svojo bojno uporabo nevarno besedo »zadnje rezerve«, s katero je hotel sovražnik zmanjšati njihovo resnično bojno moč, da je skoraj nato moral ugotoviti ,da sta fanatizem in morala teh stalno na fronto prihajajočih enot »kar prestala svojo preskušnjo«!

Pred osmimi, desetimi tedni so še sedeli v svojih pisarnah, delali v svojih delavnicah ali montažnih dvoranah — vpliva li to na njihovo bojno moralo? Bilo bi popolnoma napačno, da bi se radi njihovega relativno poznega vpoklica delali kakšni zaključki. Oni so izpolnjevali v svojem civilnem življenju važne in najbolj važne naloge, bili so temeljne moči, posebno sposobni v svojem strokovnem področju. Šele popolna totalizacija vojne službe jih je napravila »proste«. Cela upravna področja so bila začasno ustavljena, celokupne poklicne skupine stavljene izven aktivnosti. V oboroževalni produkciji so se izvršile obsežne spremembe, posadi so bili preurejeni, delo na domu se je intenziviralo. — Možje so postali ljudski grenadirji v času, ko so bili odstranili zadnje ostanke preživele organizacije ,v kateri je beseda etapa izzvala neugodje in mogoče je najbolj važno —, v katerem so se z jasnim pogledom skrbno preskusila spoznanja petih dolgih in trdih vojnih let in se je na hitro roko prišla njihova koristna uporaba.

Divizije ljudskih grenadirjev se razlikujejo od doslej uporabljenih pehotnih divizij po ojačenju strelnega učinka, ki se je dosegel po boljši opremi s strojnim orožjem. Njihova posebna organizacija dovoli, da dobe celó številčno slabejše enote bojno moč, ki je enaka dosedanjim enotam. Bilo bi brezplodno premišljevanje, da bi se izrazilo v številkah, koliko je vojakov ene čete, enega polka ali divizije, ki se resnično bojujejo in koliko jih pripada čisti organizaciji. Bistveno je, da gre to razmerje v skrajni meri v korist bojujočih se vojakov. In to je bistveno in se izpolni.

Od avtoritativne strani sporočajo, da so bile v mesecih septembru in oktobru popolnoma izpolnjene kvote, ki jih je stavila oborožena sila. V prihodnjih mesecih se pričakujejo enako dobri uspehi. Tako stoje ljudski grenadirji skupaj z divizijami v obrambnem boju, ki nosijo v sebi izkustva petih vojnih let in ki so vzdržale zadnjo veliko preskušnjo hitrih odstopnih premikanj v Franciji in Belgiji, oni skupno sestavljajo čvrsto zapadno fronto, ki je diktirala nasprotniku zapovedujoči »Stoj« in ga je prisilila, da je moral prekiniti s tekočo ofenzivo.

Vsaka vojaška enota dobi svojo zrelost v vojni uporabi. Tukaj se strnejo čete in polki, tukaj se pretaka v bojevitost močni občutek, imeti pri sebi tovariša sobojevnika. Ljudski grenadirji so postali iz skupin vojakov močni bojni oddelki v ogorčenih obrambnih bojih zadnjih tednov septembra, v katerih je zavezniško vrhovno poveljstvo vedno spet skušalo, da bi od dneva do dneva v vedno bolj utrjajoči se fronti našlo slabo mesto, na katerem bi lahko začelo s ponovnimi poskusi. Pred Belfortom, v predzemlju Vogezov, v aachenskem prostoru in pri Arnheimu so prestali ljudski grenadirji ognjeno preskušnjo. Prestali so jo, in več kakor to, dokazali so tisti fanatični bojni duh, ki se je radi razjasnitve nevarnosti ob mejah še stopnjeval. Je to bojni duh naroda, ki je spoznal trdo realnost besede biti ali ne biti v popolni meri in ki je pripravljen ,da iz tega spoznanja izvaja zadnje pa tudi najzadnje posledice.

Bernd W. Beckmayer.

Srdili boji na vzhodnopruski meji

Ojačen sovražni pritisk na Južnem Ogrskem – Uničenje sovražnih čet pri Szolnoku

Oberkommando der Wehrmacht je dne 23. oktobra objavilo:

Naše čete so z nasprotnimi napadi in žilavim odporom v bistvu preprečile napade Kanadijcev v prostoru severno in severovzhodno od Antwerpna. Tudi angleške divizije, ki so vzhodno od Hertogenboscha prešle v napad, so pridobile le malo sveta. Vzhodno od Luneville in v prostoru pri Bruyere so se tudi včeraj vršile srdite krajevne bitke. Lastni nasprotni napadi so mestoma prodrlega sovražnika, ko je bil dosegel male začetne uspehe, hitro zopet ustavile. Vzhodno od Würselena še trajajo trdi boji v položajih bunkarjev in okrog njih.

V Etruških Apeninih so izvršile skupine 5. ameriške armade celo vrsto napadov, ki smo jih odbili. Ob jadranski obali so naše divizije razbile sovražne napadalne skupine, ki so ves dan s povečano silo naskakovale naše položaje. Samo severno od Cesene je sovražnik pridobil majno mostišče črez Savio. Vojni brodovi so v zalivu pri Genovi brez lastnih poškodb potopili nek britanski brzi čoln in močno poškodovali nekega drugega.

Na Balkanu so se naše čete, ko so se mogle dolgo vrsto dni vzdržati v prostoru pri Nišu proti pritiskajoči sovražni premoči, z bojem osvobodile nasprotniških obkoljevalnih poskusov in dobile zvezo z našimi glavnimi silami.

Na Južnem Ogrskem se je ojačil nasprotnikov pritisk v smeri proti Donavi. Nemške in ogrske čete so odbile ponovne boljševiške napade severozapadno od Szegedina. Uničenje vzhodno od Szolnoka obkoljenih romunskih in sovjetskih divizij se nadaljuje. Po trdovratni, toda brezuspešni obrambi so bile razcepljene v posamezne skupine. Severno od Debreczena so naše čete odrezale preko zgornje Tise vdrle sovjetske skupine od njihovih vez v ozadju in jim zadale visoke zgube. V Vzhodnih Beskidih, kjer je sovražnik zapadno od prelaza pri Dukli zopet brez uspeha napadal, so naši grenadirji vrgli boljševike iz nekega vdornega mesta, ki je še ostalo od prejšnjega dne. V večtedenskih trdih gorskih bojih v Vzhodnem Slovaškem so čete vojske in Waffen-SS razbile večje skupine tolp in zagotovile obsežen plen. Na Srednjem Slovaškem so v teku podjetja proti tolpam, ki so jih ojačili boljševiški lovci padalci.

Na obeh straneh Seroca stoje naši odredi v trdih obrambnih bojih proti sovražnim divizijam, ki napadajo z močnimi silami. Bitka v vzhodnopruskem obmejnem ozemlju se je proti jugu razširila tja do prostora pri Augustovu. Med Sudauen in Goldapom se je boljševikom posrečilo več vdorov. Po hudih pouličnih bojih je Goldap padel v roke sovražnika. Južno od Gumbinnen so naši grenadirji za hrbtom prodrlih Sovjetov prekinili njihove ceste za dovoz novih pošiljk. Prodorni poskusi boljševikov na obeh straneh Ebenrode so krvavo spodleteli. V srditih bojih v vzhodnopruskem obmejnem ozemlju so bojni letalci in protiletalsko topništvo zračnega orožja uspešno posegli vmes, razbili sovjetske napadalne prednje čete in učičili številne oklopnjake. V sedemdnevni bitki na tem bojišču smo doslej odstrelili ali uplenili 616 sovražnih oklopnjakov. Napadi boljševikov na mostišče pri Memelu niso imeli uspeha.

Na zemeljski ožini polotoka Svorbe so naši grenadirji potisnili vdrlega sovražnika zopet proti severu nazaj. Pri tem jih je učinkovito podpiral ogenj lahkih nemških pomorskih bojnih sil in bojnih brodov. Visoko na Severu je sovražnik pri Kolosjokih in ob morski ožini Ledenega morja nadaljeval s svojimi napadi z močno uporabo bojnih letalcev. Grenadirji in gorski lovci so zavrnili sovjetske napade in preprečili sovražnikove obkoljevalne poskuse.

Anglo-ameriški zastrahovalni bombniki so ob strnjenih oblakih napadli Hannover, Münster, Braunschweig, Neuss in Hamburg ter odvrgli posamezne bombe na Zapadno Nemčijo.

Bilanca obstreljevanja z orožjem „V 1“

Ženeva, 24. oktobra. Amerikanski časopis »Time« se temeljito bavi z učinki nemškega povračilnega orožja na London in ugotavlja: »Nekako četrtina Londona se bo morala po vojni na novo zgraditi. Po bombnih napadih »Bliska št. I.« in »Bliska št. II.« (s tema besedama označujejo v Angliji bombne napade leta 1942. in obstreljevanje z »V 1«) je v največjem mestu sveta le še malo ulic brez ruševin in bombnih lijakov in le malo nepoškodovanih hiš. Večina Londončanov smatra izstrelke orožja »V 1« za veliko hujše kot zračne napade 1942. leta. Ko je bilo orožje »V 1« najbolj intenzivno, je bilo po njem dnevno porušenih ali poškodovanih 17.000 hiš, česar veliko dlje trajajoči »Blisk I.« nikoli ni dosegel. Nadalje sporoča »Time«, da je po bilanci angleškega ministra za obnovo Wooltona en milijon Londočanov brez strehe, vtem ko živijo stotisoči pod zelo neudobnimi razmerami. Nedostajanje delovnih moči, gradbenega materiala in časa so onemogočili, da bi se porušene hiše sedaj na novo zgradile ali popravile. V tej zimi bodo na področju Londona postavili najmanj deset tisoč vojaških barak kot zasilna stanovanja za one, ki so brez strehe. Izmed le-teh pa bodo barake mogle sprejeti pod streho samo en odlomek.

Roosevelt je dal po vojaških oblastih zaseči plavže Farell v državi Ohio, ker so delavci že dalje časa stavkali zaradi mezdnih vprašanj.

ZRCALO ČASA

V Helsinkih mnogo razpravljajo o vprašanju, kako bodo mogli v bodoče živeti brez uvoznih predmetov. Finska bo namreč morala svoj izvoz v druge države ustaviti na sovjetsko zahtevo. Če pa ne bo izvažala, tudi ne bo mogla uvažati.

Ker je švedska vlada proglasila zaporo švedskih vzhodnih vodovij za nemško plovbo, je ostalo mnogo švedskih mornarjev brez posla. Pri borzi dela v Stockholmu se je javilo že nad tisoč brezposelnih mornarjev.

Po nekem londonskem poročilu je ugotovil avstralski poljedelski minister, da bo imela Avstralija to leto zaradi velike suše najmanjšo žitno letino od leta 1914.

Maršal Badoglio je poneveril 14 milijonov lir po 24. juliju l. 1943 v svoje osebne svrhe in za nakup enega milijona švicarskih frankov kratko pred svojim begstvom iz Rima, javlja agencija Stefani z navodi točnih podatkov in številk.

Starost za vojaško obveznost je na Japonskem z veljavnostjo od 1. novembra znižana od 19 na 17 let, objavlja japonsko vojno ministrstvo.

Oblasti de Gaulla v Parizu so po nekem Reuterjevem poročilu kaznovale francoskega župnika Solaira z dvema letoma ječe in 2000 frankov denarne kazni, ker je bral mašo zadušnico za bivšega ministra Pétainove vlade Henriota.

V nekem odloku ogrskega notranjega ministra stoji: Stranka streličnega križa in hungaristični pokret sta spet dovoljeni tako, da prevzameta svoje funkcije v okviru zakonov. Naročam vsem policijskim oblastem, da se mora zaplenjeno premoženje stranke, takoj staviti stranki na razpolago. Ta odlok stopi takoj v veljavo.

V nekem taborišču Ukrajincev v Nemčiji oskrbuje 72 letna zdravnica iz Kijeva 200 ukrajinskih delavcev in njihove rodbine. Pri izpraznitvi mesta so jo na njeno željo vzele nemške enote s seboj. V prebivališčih svojih rojakov v Nemčiji najde zadostne in hvaležne zaposlitve. Zdravi vse svoje bolne rojake brezplačno in plačo, ki ji je hotela nakazati nemška uprava taborišča, da preodkazati Nemškemu rdečemu križu. Zadovoljna je popolnoma s tem, da ima prosto stanovanje in prehrano.

V mnogih taboriščih delavcev iz Vzhoda je Deutsche Arbeitsfront uredila otroške vrtce. Z večjimi otroci se bavi vselej učitelj. Za zvezke in šolski material skrbi uprava taborišča.

V naturalno zamenjavo, ki se vedno bolj udomačuje na Hrvatskem, se je sedaj vključila tudi hrvatska država. Tako dobi kmetovalec za oddanih 100 kilogramov češpelj poleg plačila v gotovini še 10 kg soli, 2 kg sladkorja, 600 listov cigaretnega papirja in 10 škatlic vžigalic. Kmetijske stroje kupi lahko samo kmetovalec, ki je oddal predpisano količino kmetskih pridelkov.

Nek delavec iz Vzhoda, ki je bil zaprosil Deutsche Arbeitsfront za pomoč in čegar zadeva je bila urejena, je pisal uredništvu časopisa »Novoje Slovo«: »Dovolite mi, da se po vašem uredništvu zahvalim in izrečem svoje priznanje, da je Deutsche Arbeitsfront korektno obravnavala mojo zadevo. Zgledno postopanje tega službenega mesta, bistveno prispeva, da se pri nas vedno bolj utrdi vera v moč nemškega naroda. Prosim uredništvo, naj izvoli Deutsche Arbeitsfront obvestiti o moji zahvali.«

Zavezniški prijatelji drug proti drugemu

Lastno poročilo »Karawanken Bote«

vH. Krainburg, 24. oktobra. Znano je, da so zavezniki povezani med seboj samo po skupnem sovraštvu proti Nemčiji in še bolj po skupnem vrhovnem poveljstvu Židov. Drugače vlada v njihovem taborišču globoko nezaupanje in celó sovraštvo vseh proti vsem. Da dobimo prave mojme o medsebojnih »simpatijah« zaveznikov, je dovolj, če navedemo sledeče najbolj grobe izjave njihovih voditeljev:

Na seji, ki jo je imel moskovski »politbiro« (osrednja politična pisarna komunistične stranke) dne 19. avgusta 1939. l., je rekel Stalin: »Koristilo nam bo, če se začne vojna med Nemčijo in anglo-francoskim blokom. Za nas je najbolj važno, da ta vojna traja tako dolgo, da sta obe strani popolnoma izčrpani.«

Churchill je rekel na nekem velikem zborovanju v Birminghamu dne 16. novembra 1925. l. o svojih današnjih zaveznikih in prijateljih sledeče: »V Moskvi se nahaja roparsko-revolucionarna organizacija, ki jo vodijo sposobni in okrutni ljudje, v katerih roke je prišlo vse bogastvo te nekdaj tako velike države. Ti ljudje imajo samo en cilj: tudi vse ostale države spraviti v isto zmedo, v kakršno so spravili Rusijo. Pravim: vse ostale države; ali vsem nam je dobro znano, da so pred vsem ti ljudje upirali svoje poglede na britansko cesarstvo. Njih namen je, da uničijo našo zemljo. To so sami priznali. Tudi mi tega ne smemo pozabiti.

Boris Kidrič, generalni tajnik eksekutivnega komiteja OF. je izjavil na seji komunistične stranke Slovenije v juliju leta 1942.: »Tistih, ki se naslanjajo na Angleže, se moramo bati, ker bodo prej ali slej prišli v naročje bele garde.«

»General« Jaka Avšič, glavni zastopnik »vrhovnega poveljnika slovenske osvobodilne armade« je rekel 12. oktobra leta 1943. na nekem zborovanju v Dobrniču: »Naši partizani se bojujejo od Soče do Vrbskega jezera in do Une, pripravljeni, da uničijo vsakega nasprotnika, naj si bo Italijan, ki smo ga že uničili, ali Nemec, ki ga bomo kmalu uničili, ali domači izdajalci od bele ali plave garde ali pa A n g l e ž i. Vse te bomo uničili.«

In lahko bi poljubno navedli celo vrsto takih citatov.

Dekle s hiše na barju

3 *Pripovest. Spisala Selma Lagerlöf*

Ko se je Janez zjutraj odpeljal od doma, je sam sedel na vozu, bil je pa zatopljen v prijetne misli, zato mu ni bilo dolgočasno. Ko je pa bil približno na polovici pota, se je pripeljal mimo revnega dekleta, ki je zelo počasi hodila in bila videti tako trudna, da je komaj stopala. Bila je jesen, in pot je bila razmočena od dežja, in Janez je videl, da se je pri vsakem koraku globoko pogrezala v blato. Ustavil je svoj voz in jo vprašal, kam gre, in ko je zvedel, da hoče k sodišču, ji je ponudil, naj se pelje z njim. Zahvalila se mu je in stopila zadaj v voz na ozko desko, na katero je bila privezana vreča s senom čisto tako, kakor da si ne bo upala, dotakniti se rdeče odeje poleg Janeza. Saj tudi ni bil njegov namen, da bi sedela zraven njega. Ni vedel, kdo je ona, domneval je pa, da je hčerka kakšnega revnega kočarja in smatral, da je dovolj počaščena, če sme sedeti zadaj.

Ko sta prišla na nek hrib in je konj začel počasneje stopati, je začel Janez pomenek. Hotel je vedeti, kako ji je ime in od kod je. Ko je slišal, da ji je ime Lenka in da je doma na nekem gozdnem posestvecu, ki so mu rekli hiša na barju, se je začel vznemirjati. »Ali si bila vedno doma, ali si bila tudi v službi?« je vprašal. Rekla je, da je bila zadnje leto doma, prej pa da je bila v službi. »Pri kom pa?« je vprašal Janez zelo naglo. In zdelo se mu je, da traja zelo dolgo, preden je dobil odgovor. »Na Megličevem, pri Petru Martensonu«, je naposled rekla in znižala glas, kakor da bi hotela najraje, da je ne bi slišali. Toda Janez jo je le razumel. »A tako, torej ti si tista«, je rekel, pa stavka ni dokončal. Obrnil se je proč, se vzravnal in ni govoril z njo nobene besede več.

Janez je zaporedoma udrihal po konju, na glas kleł zaradi slabe poti in je bil videti zelo slabe volje. Nekaj časa je bila dekle mirna, kmalu pa je začutil Janez njeno roko na svoji rami. »Kaj pa hočeš?« je vprašal, ne da bi se obrnil z glavo. Da, naj ustavi, da bo lahko skočila z voza. »Oh, zakaj pa?« je rekel Janez z zaničljivim glasom. »Kaj se ne pelješ dobro?« — »Pač, ampak hvala, raje grem peš.« Janez se je nekoliko bojeval s seboj. Jezilo ga je, da je ravno ta dan pozval takšno kakor je Lenka, naj se pelje z njim. Toda zdelo se mu je vendar, da je ne more zopet pregnati, če jo je že enkrat vzel na voz. »Ustavi, Janez«, je rekla dekle še enkrat, govorila je zelo odločno, in Janez je potegnil za vajeti. — »Če hoče na vsak način izstopiti«, je mislil, »mi je pač ni treba siliti, da bi se vozila z menoj proti svoji volji.« Bila je že spodaj na cesti, preden je konj popolno obstal. — »Mislila sem, da veš kdo sem, ko si mi rekel, naj se peljem s teboj«, je rekla, »sicer sploh ne bi vstopila.« Janez je rekel kratko: »Srečno!« in se peljal naprej. Ona je pač imela vzrok, da je mislila, da jo pozna. Dekle s hiše na barju je on vendar velikokrat videl kot otroka; toda spremenila se je bila, ko je dorasla. Najprej je bil zelo vesel, da se je znebil svoje potne družbe, toda polagoma je postajal sam s seboj nezadovoljen. Sicer skoraj ne bi bil mogel ravnati drugače, toda ni bil rad krut proti komurkoli.

Nekaj časa potem, ko se je bil Janez ločil od Lenke, je zavil s ceste in se zapeljal skozi ozko ulico ter prišel do krasne velike kmetije. Ko je Janez ustavil pred hišo, so se odprla vhodna vrata, in na pragu se je pojavila ena izmed hčera. Janez se je odkril in pozdravil, in pri tem mu je šinila lahna rdečica po obrazu. »Rad bi pač vedel, če je gospod oskrbnik doma«, je rekel. — »Ne, oče se je odpeljal na sodišče«, je odgovorila hčerka. — »Tako, tako, ni ga več doma?« je rekel Janez. »Prišel sem, da bi vprašal, če se gospod oskrbnik ne bi hotel peljati z menoj. Tudi jaz hočem k sodišču.« — »Oh, oče je vedno tako prenatančen« —, je tožila hčerka. — »No, saj pri tem ni nobene škode«, je rekel Janez. — »Oče bi se bil gotovo rad peljal s takšnim krasnim konjem in v tako čednem vozu—«, je rekla deklica prijazno. Janez se je nekoliko smehljal, ko je slišal pohvalo. — »Da, bom se pač moral zopet odpeljati —«, je rekel. — »Ali ne maraš vstopiti, Janez?« — »Hvala lepa, Majda, toda moram na sodišče. Ne smem zamuditi.«

Janez se je sedaj peljal naravnost do sodnega poslopja. Bil je zelo vesel in ni več mislil na svoje srečanje z Lenko. Bilo je vendar lepo, da je bila ravno Majda prišla ven in si ogledala voz in odejo in konja in komat. Bila je pač vse dobro opazila.

Bilo je prvikrat, da je bil Janez pri sodnih razpravah. Ugotovil je, da se tukaj lahko veliko sliši in zve, in ostal ves dan tam. Sedel je v sodni dvorani, ko se je razpravljala zadeva Lenke, in videl, kako je razpelo vzela k sebi in vztrajala pred sodnimi služitelji in sodnikom. In ko je bilo vse pri kraju in je bil sodnik Lenki stisnil roko, je Janez naglo vstal in zapustil dvorano. Hitro je vpregel konja pred voz in se odpeljal do stopnic. Po njegovem mnenju je bila Lenka zelo hrabra, in sedaj jo je hotel počastiti. Toda ona je bila tako zbegana, da ni razumela njegovega namena, ampak je pobegnila pred častjo, ki ji je bila namenjena.

Isti dan je Janez pozno zvečer prišel k hiši na barju. Bil je to majhen kmečki dvorec ob pobočju gozdnatega hriba, ki se je nahajal ob meji kmetije. Pot, ki je vodila tja, je bila vozna samo ob sanincu pozimi, in Janez je bil moral iti peš. — Z veliko težavo je prišel naprej. Skoraj bi si bil polomil noge ob koreninah in kamenju, tudi je bil moral prebresti potoke, ki so na več mestih križali stezo. Da ni bila polna luna, sploh ne bi bil našel tja, in pomislil je, kakor težaven je bil moral biti pot, ki ga je Lenka ta dan morala prehoditi.

Hiša na barju je stala na izkrčenem mestu, morda na polovici višine griča. Janez še ni bil nikoli tam, toda videl je ta kraj od spodaj iz doline in ga dovolj spoznal, da je vedel, da je prav hodil.

Okrog izkrčenega mesta je bil plot iz šibja, ki je bil zelo gost in ki se ga je moglo le težko prekoračiti. Tvoril naj bi tako rekoč bran in zavetje proti divjini, ki je obdajala dvorec. Koča sama je stala ob gornjem robu ograje. Pred njo se je razprostiralo strmo dvorišče, na katerem je rasla kratka, zelena trava, in spodaj pod dvoriščem je stalo nekaj sivih kolnic in klet z zeleno streho iz šote. Bilo je to manjše in revno posestvo. Toda ni se dalo tajiti, da je bilo tam zgoraj lepo. Barje, po katerem je posestvo dobilo svoje ime, je ležalo nekje v bližini in pošiljalo kvišku megle, ki so se v mesečini krasno in svetlo kot srebro privalile in tvorile venec okrog griča. Najvišji vrh je še molel iz megle. In greben z jelkami, ki se je rogljasto prikazoval, se je ostro odražal proti nebu. Spodaj v dolini je bila mesečina tako jasna, da si mogel razločevati polja in kmetije in vijoči se potok, nad katerimi je ležala megla kakor najlažji hlap. Ni bilo daleč od tam navzdol, ampak nenavadno je bilo to, da se je razprostirala dolina kakor tuj svet, s katerim ni imelo nič skupnega to, kar je spadalo k gozdu. Podoba je bila, kakor da bi morali ljudje, ki so živeli na tem gozdnem posestvu, vedno hoditi pod temi drevesi. V dolini ravno tako niso mogli uspevati kakor ne divji petelini in gorske sove in risi in borovničevje.

Janez je šel preko travnika do koče. Skozi okno se je videla svetloba. Šipe niso bile zastrte; pogledal je skozi okno v hišo, da bi videl, če se Lenka nahaja v koči. Na mizi ob oknu je gorela majhna svetilka, in ob njej je sedel hišni gospodar ter krpal stare čevlje. V ozadju sobe zraven ognjišča, na katerem je gorel slab ogenj, je sedela gospodinja. Imela je kolovrat pred seboj, toda bila je že nehala z delom ter se igrala z majhnim detetom. Vzela ga je bila iz zibelke, in Janez je slišal iz hiše, kako se je z njim smejala in šalila. Njen obraz je bil zelo razoran in videti je bila stroga; toda ko se je sklanjala nad otrokom, je dobil njen obraz mil izraz in smejala se je malčku ravno tako nežno, kakor njegova lastna mati.

(Dalje prihodnjič.)

Poglejmo resnici v oči

Iz krogov naših gorenjskih bralcev smo prejeli sledeči dopis, ki ga v celoti priobčujemo:

Zakaj toliko gorja pri nas na Gorenjskem? Kdo je kriv? Gledam v duhu vas, ki čitate ta članek, da majete z glavo in zagotavljate sami sebi: »jaz ne«. Nihče noče biti kriv! Torej so krivi Nemci ali kakor trdijo nekateri, Hitler. Zakaj Hitler? Kar poglejmo nazaj v dobo zadnjih dvajset let, ko se je končala prva svetovna vojna in ko so zavezniški zmagovalci s trdo pestjo zarisali nove državne meje v Evropi, katere niso zadovoljile niti enega malega naroda. Posebno Nemčijo so ponižali, vkljub njenemu viteškemu vojskovanju v razred nekulturnih narodov. Njeno poteptano čast so hoteli izrabiti za uničenje njene visoke kulture. Hitler je spoznal, kam plove nemška država v morju neštetih med seboj se bojujočih političnih strank, ki so bile umetno vzpostavljene po sovražnikovih agentih, katere so vodili predvsem ljudje in prostozidarji. Zagrizeni v te boje so bili nemški prebivalci zaslepljeni, da niso opazili, kako jim mesari potuhnjena judovska framasonska klika celotno nemško gospodarstvo, zaradi česar mora pasti nemški narod v največjo bedo in odvisnost velesil, katere bi tak trenutek izrabile ter razkosale nemški narod v male medseboj sovražne dežele, kakor delajo že stoletja na Balkanu in drugod po svetu, da so si bili vedno v laseh v njihovo največjo narodno nesrečo.

Zato je bil Hitlerjev cilj in naloga, rešiti nemški narod razsula in pogina s tem, da ga združi v eno družino, a s sosedi živeti v trajnem prijateljstvu.

Njegovo pravično delo je imelo popoln uspeh: Združil je vse nemške dežele v Velikonemški Reich in ga osrečil z najidealnejšo socialno reformo, ki je in mora biti vzgled vsemu svetu. Hitler hoče, da bo vsak nemški državljan srečen in zadovoljen pod okrilјem nemške države. Ker jo je namenil samo poštenim državljanom, je moral popolnoma naravno očistiti vso gnilobo v njej.

Judje in framasoni so zaslutili, kakšna nevarnost preti njihovim dobičkanosnim prevaram v političnem in gospodarskem delovanju s to reformo. Upirali so se nacionalsocialističnemu delovanju več kot deset let in rotili nemški narod, da so edino oni (judje in framazoni) pravi ljudje, ker so bogati, imajo najboljše zveze v inozemstvu in s tem vso gospodarsko moč sveta v rokah. Hitlerjev nacionalsocializem je odkrival gnilobo za gnilobo ravno pri teh širokoustnežih.

Tudi en del nemškega naroda od začetka ni veroval v Hitlerjevo misijo. Šele takrat, ko se je prepričal, da hoče Hitler z jasnim programom postaviti najvzornejšo državo, ni bilo več sile na svetu, da se ne bi pridružili tudi izven države živeči Nemci nemškemu Reichu.

Bistri in pošteni državniki raznih držav so sprejeli Hitlerjevo idejo v svoj program in začeli reorganizirati svoje države v tem smislu. Tedaj so prisluhnili vsi plutokrati in izkoriščevalci ljudskih mas, vsega sveta. V strahu so spoznali vrednost necionalsocialistične metle, katera jih bo pometla prej ali slej iz zemeljske oble, zlasti, ker so tudi izkoriščene delavske plasti v mnogih državah postale pozorne na delovanje in pravičnost novega svetovnega naziranja. Hitler in njegovi sodelavci so bili pripravljeni na reakcijo od strani teh brezvestnežev, da bi uničili njegovo človekoljubno misijo, toliko važno za izkoriščane ljudske mase vsega sveta. In v čem je obstojala ta njihova reakcija? V še bolje izdelanem programu za korist delavskih in siromašnih slojev ljudskih mas na svetu? O ne! Oni so te mase kratkomalo nahujskali z lažjo in jih pognali v boj proti njim v korist vzkliki Hitlerjevi misiji.

Poiskali so boleče rane vseh onih narodov, ki so nastale v preteklosti ob raznih prilikah z nemškim Reichom. Vendar je zgodovinsko ugotovljeno, da so vedno vse konflikte skrbno pripravili ravno judovsko-framasonski plutokratje. Saj je njihovo geslo: Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima.

Pri nas v Sloveniji ni bilo judov, pač pa so bili na Hrvatskem in Srbiji zelo močni. Prostozidarji (framasoni) so bili po vsej državi. Svoj glavni sedež so imeli v Beogradu, podružnice pa v Zagrebu, Ljubljani, Sarajevu itd.

O Judih tako vemo, da so največji goljufi na svetu. O prostozidarjih smelo trdim, da so, sicer skriti pod najčastneje donečimi naslovi, največji, najnesramnejši in najpredrznejši roparji blagostanja ljudskih mas na svetu. Njim je vseeno, koliko ljudi trpi pomanjkanje in živi v najbednejših razmerah, tudi če izumrjejo celi narodi, če je ves svet v vojnem stanju ali revoluciji, če pogine na milijone in milijone nedolžnih ljudi ali če je brez strehe brez števila družin, samo, da nasitijo pohlepnost z nakupičenjem materialnih dobrin, ki jih uporabijo za najnemoralnejše izživljanje svojih živalskih nagonov.

Zato so morali ti krvoloki v boju proti Hitlerjevi misiji poseči globoko v svoje žepe, ki se jim niso samo spraznili, ampak je nastalo vprašanje in skrb pri njih, kako bodo vse te velikanske izdatke, ki so se spremenili iz njihovega dobroimetja v obupne dolgove, nazaj pridobili? Kako si to zamišljajo, je popolnoma jasno. Uničiti Hitlerjev socialni in gospodarski sistem, ki sloni na pravični razdelitvi dela in zaslužka ter v preganjanju vsega izkoriščevanja delovnih mas, žena in otrok. Z uničenjem tega sistema bi nato vpregli delovne mase v suženjski jarem in iztiskali iz njih toliko časa, da bi teh par desettisočev vampirjev na svetu zopet sedelo na podesetorjenem imetju, ki so ga izdali za mesarjenje ljudskih mas.

Gorenjci brihtne glave stel Če ste bili do sedaj zapeljani in pričakovali prihoda zlatega teleta, ki vam ga obljubljajo sovražniki Hitlerjeve misije, poslušajte mene, da ne bo prepozno! Gorenjci, kar pomislite! Ali niste tisočkrat in tisočkrat zahtevali v nekdanji Jugoslaviji red, pravico, pošteno uradovanje in se spraševali, kam zgine ves denar, ki ste ga plačali državi na razne račune. Rotili ste svoje narodne voditelje in zastopnike: pomagajte, a oni vam niso ničesar priborili. Oni so bili mnenja, kakor vsi nepošteni ljudski voditelji na svetu: narod naj ostane zabit suženj, brez vseh pravic, ker potem ga je mogoče nemoteno izkoriščati in izsesavati. Tako zvani naši voditelji, zastopniki ter njihovi privrženci so se iz teh virov zalagali, bogateli, izsiljevali na vse mogoče načine ter pošiljali preobili nam ukradeni denar v inozemstvo, namesto da bi vsaj s tem denarjem blažili doma brezdelnost in pomanjkanje. Samo eno skrb so imeli in poseben strah pred »Novo Evropo«. Saj bi potem narod z njimi obračunal, ko bi morali polagati bilanco, kako so gospodarili z ljudskim premoženjem in kako so nas na razne načine izkoriščali. Brez izjeme bi bili prizadeti vsi jugoslovanski prostozidarji, judje, krivično obogateli in njihovi privrženci.

Kdo so pravi krivci vsega gorja?

Gorenjci, v teh vrstah iščite krivce! Ta klika jugoslovanskih lumpov je pristala na satanski načrt svetovne judovsko-framasonske zveze, ki je znala vriniti svoje člane pri vseh narodih na vsa vodilna mesta državnih, gospodarskih in kulturnih ustanov, uničiti za vsako ceno temelj »Novi Evropi«, da bi nemoteno dalje pili kri trpečih ljudskih mas širom sveta. Pognali so ves svet v boj in pomendrali cvetoče dežele v prah, med katere prihaja polagoma tudi naša Gorenjska!

Ne Hitler, ne nemški narod, s katerim nas je vezala poštena zveza, temveč samo ti lumpje, ki so se bali obračuna, so krivi naše nesreče. Oni so umorili kralja Aleksandra, oni so izdali našo bivšo državo Jugoslavijo z brezglavim preobratom in jo vrgli v naročje vnebovpijoči britomorni borbi, sami so sramotno zbežali, a nas prepustili usodi!

Ostali smo narodne sirote brez lastnih voditeljev, postali smo plen vojne, vendar smo se oddahnili, ko nas je zasedla nemška vojska, celó vzradoščeni smo bili, ko je segnala zaostale krvosese čez novo nastalo državno mejo.

Gorenjci ali ni to čisto resnica?

Še več, rekli smo eden drugemu: Glej, glej, saj nam gre še boljše, kot preje v lastni državi. Vsi smo dobili delo, boljšo plačo, zadostno prehrano in na tisoče družin se je zopet najedlo do sitega. Strmeli smo, ko so se ustvarjale nove prometne zveze z avtobusi skoraj do vsake vasi, novimi cestami in železnicami, za katere smo se preje desetletja borili in prosjačili. V vseh večjih krajih so se odprle sirotišnice, porodnišnice, otroški vrtci itd. Delijo se podpore potrebnim. Pozabiti ne smemo na moderna kmečka orodja, preskrbo semen itd. itd. Rekli smo: Strogi so, ker hočejo imeti red in disciplino ali gospodarsko so brez primere na višku. Z eno besedo povedano, zadovoljni smo bili z njimi. Nam je ostala samo ena slaba lastnost, ker smo nasedli vsaki izmišljeni govorici.

To lastnost so poznali dobro v sovražnem taboru »Nove Evrope«. Poiskali so vse zapufane in brezvestne inteligente ter jim obljubili vodilna mesta, mastne plače in popolno neodgovornost za vsa zločinska dejanja, če pomagajo rušiti zaupanje v novi red, ki je pognal pri nas na Gorenjskem močne korenine. Ti izvržki našega naroda so se lotili najprvo mladine. Posebno po izbruhu vojne s Sovjeti, ko se jim je pridružila še komunistična neizobražena klika, so mladini pridigovali o svobodi in raju, ko bo vsak mladoletnik sam svoj gospodar in si bo uredil svoje življenje, kakor se bo njemu zlubilo. Zato mora za kakih štirinajst dni oditi v gmajno, od koder bodo nagajali Nemcem, da bodo čimprej odšli. S tem se je pričelo prvo gošarsko gibanje pri nas na Gorenjskem.

Kmalu so odjeknili prvi streli in padle so žrtve. Zasedbena oblast je poiskala krivce ter jih kaznovala. Take dogodke, ki so bili sicer naročeni po angleško-boljševiških agentih, so oni sami izrabili v še nesramnejšo propagando. Zadeva je postala resna. Opomini zasedbenih oblasti so malo zalegli. Tisti, ki bi lahko podučili ljudstvo o dolžnostih v zasedbenem ozemlju, so v toliko dokazanih slučajih ljudstvo še hujskali. Sami so bili napram oblastem lojalni in zasedli celó mesta raznih funkcij. S tem so igrali neredno ulogo »dvoživke«! Podležili! Preprosto ljudstvo je spoznalo igro teh hinavcev in jih v srcu obsojalo, ker so pričakovali, da bodo tolmači med zasedbenimi oblastmi in ne nemško govorečim ljudstvom, pa so bili le hujskači. Nemci so se zanesli, da je ljudstvo pravilno podučeno, toda prepozno so spoznali zmoto. Domača inteligenca v službi judovsko-boljševiške sodrge je že premamila gorenjski živelj, posebno posestnike, s parolo: držite z nami, drugače boste seljeni. Vsako malenkost so prikazovali nam v grozni luči, lagali so, da so verjeli samim sebi. Gošarji so vršili vedno pogosteje strahovite zločine nad poštenimi Gorenjci in Gorenjkami. Ko so gošarske zverine postale nevarne tudi nemškim zasedbenim oblastem, so one podvzele ukrepe, kakor bi jih vsaka druga tuja oblast, da zasigura red in varnost.

Gorenjci! Za red in disciplino, ki so jih uvedle nemške oblasti in ki sta glavni pogoj za mirno življenje, so odgovorili zapeljani: mladeniči s streli iz zasede. Da je bil krvavi ples popoln, ste pričeli z bratomornim maščevanjem. Na dnevnem redu so umori, ropi, požigi, onečaščenja, mučenja itd., ki nam jih nikoli več ne izbriše niti zgodovina. Kaj ste počeli Gorenjci! In čemu?

Zapomnite si, kdor se z ognjem igra, bo z ognjem pokončan! Klicali ste hudiča na pomoč, in v peklu boste poginili! Dvanajsta ura je odbila!

Mi Gorenjci naj zopet krvavimo za druge. Zlorabljajo nas, da bi nas pozneje lahko še bolj izsesavali, kakor so to že storili v Jugoslaviji. Premajhni smo, da bi lahko tvorili lastno državo in se moramo kakšnemu drugemu pridružiti. Po gošarjih smo dobili lahen predokus o boljševiški državi in se lepo zahvalimo za njo. Vemo — in tudi najbolj zaslepljeni med nami bodo nekoč spoznali, da je le Nemčija tista država, s katero moremo in hočemo korakati skupaj.

Gorenjec.

Konec salonske diplomacije

Budimpešta, 24. 4oktobra. Novi ogrski zunanji minister baron Gabriel Kemeny je dal listu streličnega križa izjavo, v kateri je opozoril, da bo ogrsko zunanje ministrstvo zdaj prestalo, da bi bilo sredstvo »salonske diplomacije«. Zunanjepolitični program Szalasijeve vlade, je rekel, je boj za zmago nacionalsocialističnega in socialističnega življenja. Naloga tega programa je obnova mednarodnega značaja ogrske diplomacije. Zunanjepolitična služba mora biti postavljena v okvir velikega, nacionalnega namena. Ta namen je v prvi vrsti nadaljevanje vojne v zvesti povezanosti s silami trozveze, v prvi vrsti z velikonemškim Reichom, ki se bojuje za svobodo Evrope.

Trajni ropi tolovajev OF

vH. Krainburg, 24. oktobra. V zadnjem času je bila vas Meistern ponovni cilj tolovajskih roparskih pohodov. Dne 28. septembra zvečer so oplenili oboroženi tolovaji OF več malih posestnikov s tem, da so jim brez milosti odvzeli živila, obleko, čevlje, volnene odeje, denar, kakor tudi enega konja z vozom. Drugič je vdrla večja skupina močno oboroženih tolovajev v ondotni hotel, ter so pri tem oropali spet večje količine živil, čevljev, kakor tudi vino v večji množini. Tako osvobojujejo, »ljudski osvoboditelji OF« še nadalje gorenjsko prebivalstvo od njegove imovine.

Moskva si pribori moč v Romuniji

Bern, 24. oktobra. Kakor poroča moskovska poročevalska služba, se je uresničila v Romuniji tako zvana »nacionalnodemokratična fronta«, ki so jo propagirali boljševiki. Samo nacionalnozaranistična in nacionalnoliberalna stranka se še nista pridružili novemu bloku. Boljševiki so v bistvu dosegli svoj cilj, da so pod svoje povelje prisilili romunske stranke pod izveskom enotne fronte. Izdajalski kralj Michael je nato sprejel odposlanstvo nacionalnodemokratske fronte z vodjo komunistov Patrascanom na čelu, pri čemer so bili kralju prijavljeni predlogi za sestavo nove vlade. Prevzem oblasti v Romuniji po boljševikih je torej v neposredni bližini. Hkrati poročajo o novih aretacijah nacionalnih osebnosti.

Verlag und Druck NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH., Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan (zzt. bei der Wehrmacht). — Hauptschriftleiter Friedrich Horstmann. Zurzeit ist Anzeigenliste Nr 1 gültig.

Koristolovci srca /

Zgodbe o ženitnih goljufih
Pripoveduje Edith Wildbrunn

I. Išče se sanatorij

Bil je umazanosiv novemberski dan. Dež je kapljal s streh, na cestah so se mešali dežniki, in cestne železnice so drdrale skozi na vse strani brizgajoče mlake. Mal gospod s kozjo brado in ostrimi naočniki je, čvrsto se držeč, z zapetim dežnim plaščem korakal po cesti in pazljivo ogledoval hišne številke. Slednjič je, kakor je bilo videti, našel, kar je iskal, in je v ostrem loku zavil proti hišnim vratom.

V prvem nadstropju je obstal, pregledal napisne tablice na vratih in pozvonil. Nestrpno je prisluškoval bližajočim se korakom.

»Rad bi govoril z gospodično Schwalbe,« je rekel strogo služkinji, ki je odprla vrata, »moje ime je doktor Günther.«

Dekle ga je neodločno pogledalo. »Doktor Günther?« je obotavljajoč se ponovila. »Mi že imamo zdravnika.«

»Zelo zanimivo«, je kratko odgovoril doktor Günther in šel mimo dekleta. »V ostalem ne prihajam kot zdravnik. Ali me hočete, prosim vas, prijaviti milostljivi gospodični?« Slekel je trenutno plašč, ji podal od dežja mokri baržunast klobuk in začel kratkih korakov hoditi po veži gor in dol.

Čez nekaj časa se je spet pojavilo dekle: »Gospodična Schwalbe prosi.« Prikimal je, pritegnil si je jopič in vstopil.

»Moja ljuba, milostljiva gospodična«, je prisrčno zaklical, ali potem je osupnjen zastal. »Oprostite, hotel sem govoriti z gospodično Schwalbe, gospodično Emmo Schwalbe.«

Osupel je gledal damo v kratki popoldanski obleki, ki se je vzdignila s stola. S plavimi kodri in črešnjevordečimi ustnicami se je zdela zelo mlada, ali gube okoli oči, so povedale kaj drugega.

»Ah, to je pač pomota, gospod doktor, je rekla vljudno. »Moje ime je Agnes Schwalbe.«

»Kako fatalno!« je zaklical z mnogo izrazujočim gibom roke. »Seveda sem pozabil naslov moje ljube popotne znanke iz Rottacha in moral sem se orientirati v naslovni knjigi — saj vidite s kakšnim uspehom. Smem li upati, da mi oprostite vznemirjevanje?«

»Ali, prosim, gospod doktor, pomota je razumljiva in se mora oprostiti.«

Priklonivši se, se je zahvalil in je šel proti vratom ,da bi se s ponovnim poklonom poslovil.

»Ali niste govorili o Rottachu na Tegernsee?« je hipoma vprašala gospodična Schwalbe. »Rottach spada tudi med moje najljubše potne spomine.«

»Kako čudno!« je osupnjen zaklical. »Komaj pridem iz Berlina, pa že najdem sogiasno dušo. Priznati moram namreč, da sem zaljubljen v te krasne kraje.«

»Saj tudi ni nič lepšega«, mu je navdušeno vpadla. »Ravno, če je tukaj v Berlinu tako grdo vreme, se mi toži po krasnih poletnih dnevih ob Tegernsee. Ali je bil Rottach letos spet tako prenapolnjen?«

Živahno je pritrdil in nenadoma sta bila sredi razgovora. Že davno se je na povabilo usedel in je sedel v pokonični drži na nekoliko neudobnem stolu. Trenutno ga je smehljajoč se prekinila: »Ker ste me tako nenadoma obiskali, ljubi doktor, ali mi dovolite, da vam ponudim okrepčilo?«

On je prestrašen odklonil. Ne, to je nemogoče. Saj je on neke vrste vsiljivec. In kakor ga sicer nad vse zanimajo njeni nazori o potovanjih in letoviščih, je ne bi hotel še dalje nadlegovati. Njen odgovor je bil enostavno v tem ,da je nekaj zapovedala služkinji in preprosto nadaljevala razgovor.

»Vi ste medicinec?« je vprašala tako mimogrede.

»Podeželski zdravnik«, je skromno odgovoril. »Svojo prakso imam v malem mestecu Quedenfeld — imeti morate že zelo dober zemljevid, da ga najdete.«

»To je spet zelo zanimivo, gospod doktor. Bolujem namreč na živčnem glavobolu. Ne morete si predstavljati, kako moram trpeti«, je dodala z izrazom trpljenja na obrazu.

»Živčni glavobol?« je vneto ponovil. »Ali to je pač presplošno rečeno. Kako se pa pojavlja?«

S presenetljivo spretnostjo v govorjenju je začela gospodična Schwalbe naštevati svoje bolezni; spretnost, ki so se je bali vsi njeni znanci.

»Ali saj vse to niso nevarni simptomi«, je rekel tolažeče, ko je končala. »S to boleznijo bodo moji berlinski kolegi hitro opravili.«

»Do njih nimam nobenega zaupanja!« je zaklicala tarnajoč. »Vsi ti mi ne morejo pomagati.« Oddahnila se je. »Morda pa je obisk migljaj usode — v vas bi imela zaupanje.«

Vstal je in napravil korekten poklon. »Zelo laskavo je to za mene, ali žal nisem prišel kot zdravnik v Berlin. Kljub temu ne bi hotel opustiti, da se vam zahvalim na zaupanju.« Poljubil ji je roko in spet okorno zavzel svoje mesto.

Pokazala je razočaran obraz. »Ali boste delj časa ostali v Berlinu, gospod doktor?« je vprašala po premolku.

»To je odvisno od uspeha mojih pogajanj,« je resno odgovoril, »sem na tem, da kupim sanatorij. Moje mestece mi je postalo nekoliko preozko, odkrito rečeno, praksa podeželskega zdravnika mi je prenaporna. In ker sem čital v časopisih, da se ob Wannsee prodaja zelo primerno posestvo, sem prišel v Berlin.

»Kako zanimivo, ljubi doktor«, je živahno odgovorila. »Vi morate namreč vedeti, da se izredno zanimam za vse medicinske stvari.« In ko se je dr. Günther končno poslovil, je moral obljubiti, da jo bo drugi dan poklical po telefonu.

(Dalje prihodnjič.)

Ali že veste . . .?

. . . da so na Nizozemskem znova znašli stavbene plošče iz slamnatih vlaken?

. . . da so bile rokavice v času vitezov znak povišanja stanu? Če se je komu vrgla rokavica, je to pomenilo poziv na boj.

. . . da označba Franzbranntwein (Francovo žganje) nima nobene zveze z moškim imenom Franz? To je samo kratica za Französischer Branntwein (francosko žganje), ki se se izdeluje iz vina, vinskega kvasa in tropin.

. . . da spada kobilar, ki mu v nemščini pravijo »Vogel Bülow«, med ptice selivke, ki se med najzadnjimi vračajo? Perje samca je pestro kakor ono ptičev iz tujih krajev, medtem ko so samice in mladiči zadovolini z lepo zeleno barvo kakor jo ima čižek.

. . . da so rabili za pospravljanje bojišča, kjer se je vršila bitka narodov pri Lipskem, z njenimi nad 90.000 mrtvimi in ranjenimi, skoraj tri tedne?

. . . da v živem človeku dnevno odmre 900 milijard rdečih krvnih telesc, približno 3 odstotki celokupnega stanja, in da se zamenjajo z novimi?

. . . da se slinavka in parkljevka goveda ne moreta prenesti na človeka, ker njun povzročitelj pogine že pri lahkem okisanju, ki nastane pri mesu po zakolu.

Naš knjižni kotiček

Eugen Henrik Marteau: Bewährung (izkazali so se). Pesmi Gauverlag Bayreuth, cena RM —.60.

Samo malo pesmi je, ki nam jih predloži ta ozki snopič, toda vsak, kdor jih je bral, mora potrditi, da so zaslužile odlikovanje z vojno prosvetno nagrado bayreuthskega Gaua. Eugena Henrika Marteaua pogrešajo izza bojev za Ržev, najbrž je padel. Njegova enota je poslala z njegovo drugo zapuščino vred malo neznatno žepno beležnico z zapiski in pesmimi. Dobršen del izmed njih je uničila voda. Pesmi pa, ki so ostale, so svetlo volilo junaškega duha nemške mladine.

Fr. Horstmann.

Dva nova grozna umorstva tolovajev OF

Lastno poročilo »Karawanken Bote«

Koncem septembra t. l. so izvršili tolovaji OF na Gorenjskem dva grozna podla umora.

Dne 20. septembra okoli 20. ure so prišli tolovaji k posestniku Franz Jarzu v vas Lusche pri Krainburgu in so ga pozvali, da naj gre z njimi. Ker so tolovaji preteklega leta na isti način odpeljali Jarzevega bratranca, duhovna Kerna, in ga potem umorili, so spoznale mati in sestre, kaj mu grozi in so začele jokajoč prositi vsiljivce, naj sina oziroma brata puste pri življenju. Ali to ni nič pomagalo. Tolovaji so primorali Jarza, da je šel z njimi in na cesti ne daleč od hiše so ga »likvidirali«, na pri njih običajen način, z zatilčnim strelom.

Umorjeni Franz Jarz je bil star 30 let in vzgojen v pošteni in narodno misleči gorenjski družini, zato se ni dal varati po lažni »nacionalni politiki narodnih osvoboditeljev Of« in je javno obsojal bratomore, rope in ostala nasilstva komunistične OF. Ali on se je boril proti komunizmu in njegovim trabantom OF samo z duševnim orožjem, z resnično besedo, drugače se ni mogel boriti že radi tega, ker je bil popoln invalid, ni imel namreč nobenega prsta.

V vasi Zalog pri Kommendi je stanovala samostojna revna in skromna 39-letna šivilja Ida Kristan. Ni se zanimala za politiko in je bila vedno zaposlena v svojem poklicnem delu. Imela je bratranca pri domobrancih v Zircklach. Enkrat je obiskala tega bratranca in mu prinesla malo perila. Potem so jo »terenci« opozorili, da bo radi pomoči domobrancem kaznovana od tolovajev. Dne 27. septembra t. l. okoli 21. ure je nekdo potrkal na vrata Ide Kristan. »Kdo je?« je vprašala. »Partizani. Odpri!« je odgovoril surov glas. Na pragu sta se pojavila dva oborožena tolovaja OF. »Z nami pojdi!« sta kratko zapovedala. Revna šivilja je razumela, kaj pomeni ta poziv in v obupu je prosila na kolenih partizana za milost, ker se nikakor ni pregrešila proti komunistom in OF. Namesto odgovora jo je tolovaj s puškinim kopitom udaril v obraz tako, da ji je popolnoma razbil čeljust Potem je uboga žrtev prosila svoja mučitelja, naj jo raje takoj umorita v sobi, kjer jo bodo vsaj dobili sosedje in jo pokopali kot kristjanko. Tudi te obupane prošnje ji komunistična nečloveka nista hotela uslišati. Eden izmed njih je odgovoril: »Tvojo prošnjo, da bi te umorila, bova že izpolnila, ali ne tako, kakor ti misliš, ti belogardistovska svinja! Ida je s presunljivim glasom klicala na pomoč, ali nihče si ni upal, da bi jo rešil iz rok tolovajev. Samo od daleč so ljudje sledili tolovajem in videli, kako sta odpeljala svojo žrtev na Dobravo pri Komendi v neko zapuščeno dvorišče. O tem so obvestili drugi dan domobrance, ki so naglo prihiteli na Dobravo. Domobranci so obkolili dvorišče, kjer so se nahajali tolovaji s svojo žrtvijo in začeli streljati. Ko je začelo dvorišče goreti so slišali domobranci kričati Ido Kristan: »Ne morem ven, imam samo eno nogo.«

Ko so domobranci udrli v dvorišče, so našli nesrečno Ido v hlevu. Bila je že mrtva in je ležala na zemlji pokrita z neko grobo odejo. Bila je grozno razmesarjena: desna noga in desna roka sta ji bili odrezani, desno oko iztaknjeno, čeljusti razbite. Razen tega so bili na celem telesu vidni vbodljaji in na tilniku smrtna strelna rana. Ni dvoma, da je nesrečna in nedolžna Ita Kristan pretrpela grozne muke in mučenje, preden je podli zatilčni strel končal njeno življenje.

Ta dva živinska umora spet pokažeta pravi obraz komunistične sodrge, ki se upa imenovati se »narodni osvoboditelji«. Ti brezvestni in strahopetni lopovi, ki v odprtih bojih vedno spet pred nemškimi enotami kakor tudi pred domobranci sramotno pobegnejo, so hrabri samo če napadejo brezmočne invalide ali žene. V temi, mnogo oborožnih proti enemu, ki nima orožja, ujamejo svoje žrtve in jih »likvidirajo« s podlim zatilčnim strelom. In pred vsem skušajo, da likvidirajo tiste, ki se ne bojujejo proti njim s puško v roki, ampak z duševnim orožjem, ker resnice se lažnivi boljševiški plačanci najbolj boje, in ona jih v očeh vseh pravičnih ljudi ubija. Grozna umora v Lusche in Dobravi sta tamošnjim prebivalcem odprla oči za vedno in prikazala tolovaje OF v pravi luči.

Ali morajo v vsaki vasi Gorenjske tolovaji izvršiti tak vnebovpijoči zločin, da bi vse gorenjsko prebivalstvo sprevidelo, da so tolovaji OF in njih priganjači njihovi najhujši in neizprosni sovražniki?

Titova podonavska federacija - iluzija

Troperesna deteljica Karoly-Beneš-Tito – Badoglijevo izdajstvo je bilo zaman

Bern, 24. oktobra. Tito je nameraval podonavsko federacijo posebne vrste: skupno delovanje njegovih tolp s slovaškimi vstaši in ogrskimi častniki. Ta načrt je propadel, ker se ogrski narod in armada nista dala premotiti. Ne bo prišlo do trozvezdja Tito—Beneš—Karoly, ki je hotelo nastopiti vladavino v celokupnem podonavskem prostoru.

Dejstvo, da Ogrska kljub prevratnim načrtom ni zavila v tabor zaveznikov, je najprej zaprlo sapo angleškemu časopisu. Še niso našli ključa dogodkov, in ne manj zmedene so njihove predstave o političnem razvoju v Bukarešti. Po nesramnem govoru romunskega vodje komunistov se v doglednem času mora računati s koncem monarhije. Angleški socialisti se prepozno spominjajo, da je Michael pravnuk kraljice Viktorije. Sovjeti pa ne zaupajo kronanemu fantu, ki je svoj škrlatastordeči plašč že prevečkrat obračal po vetru.

Britancem manjka nasproti Romuniji na podlagi pogodbe odločevalne moči. Njih obnašanje nasproti Grčiji je najmanj dvoumno. Državni minister Law je izjavil kot zastopnik zunanjega ministra Edena v angleški Spodnji zbornici, da se glede bodočnosti Dodekaneza še ne more nič reči. Italija tega pred turško obalo težečega otoka na noben način ne bo dobila nazaj. Tu ni pomagalo nič vse Badoglijevo izdajstvo! Niti besede ne more povedati o tem, ali bo postal otok grški, samo eno je gotovo, da bodo postopali s prebivalci, dokler traja vojna, kot s prijatelji. Teman izrek, radi katerega Grki lahko pričakujejo najhujše.

Vesti iz Ljubljane in okolice

Hud poraz komunistov pri Žužemberku. Kakor poročajo »Slovencu«, je v soboto, 7. oktobra, ponoči krenila Cofova bojna skupina, ojačena z delom Menčaninove skupine, akcijo proti Žužemberku. Ko so se domobranci bližali Žužemberku, so kmalu zaregljale njihove strojnice. Že ob prvem rafalu iz njihove strojnice, ki je bil namenjen samo tolovajski straži, se je kar naenkrat iz vseh bunkarjev usula raztrgana in pisana tolpa tolovajev, ki so v zmedi bežali na vse strani V bunkarjih pa so pustili vse orožje, strelivo, celó čevlje, tisti, ki so jih imeli, seveda. Iz skušenj namreč vedo, da bosi laže bežijo. Domobranci so gledali za bežečimi tolovaji in pošiljali krogle za njimi. Kljub vsej tolovajski hitrici so domobranske krogle nekaj tolovajev vendarle ujele. Domobranci so jih potem čakali v lepih zasedah. Šele ko so tolovaji prišli na 10 korakov, zapojejo domobranske brzostrelke. V nekaj minutah je padlo 24 tolovajev. Neka druga četa Cofove bojne skupine, ki se je pa kretala po drugih žužemberških hribih, je razbila tri tolovajske zasede. V teh čiščenjih je padlo 18 tolovajev, med njimi tudi nekaj tolovajskih oficirjev. Četa iz novomeške skupine pa je pri čiščenju gozdov uničila 7 tolovajev. Skupno je v nedeljskih akcijah okrog Žužemberka padlo 49 naštetih tolovajev, 7 pa je bilo ujetih. Med tolovaji so našli domobranci tudi neko kmečko žensko, staro okrog 50 let, doma s Štajerskega. Ko so jo vprašali, kako je zašla med te tolpe, je povedala, da so jo nasilno odpeljali od doma, da bo tako »sabotirala« okupatorja. Zelo žalosten je bil pogled na to kmečko ženico, ki so jo tolovaji odtrgali od domačega ognjišča in jo preganjali po gozdovih. Bila je bosa, raztrgana in sestradana. Prav ob pogledu na to kmečko mater so se domobranci še bolj utrdili v svojem sklepu: tolovajstvo, ki nam na tako nasilen način uničuje naša ognjišča, iztrebiti s slovenske zemlje.

Nek mali ogrski kmet, ki je zbežal iz Czikszeredi v Sedmograškem, ki so jo zasedli boljševiki, je izpovedal pred nemškimi vojaškimi oblastmi med drugim, da so v njegovi vasi boljševiki vzeli kmetom zemljo in vso živino in ustanovili dva kolhoza, za katerih vodji so postavili dva znana judovska trgovca z žitom. Prebivalstvo, ki si z begom ni moglo pomagati priti na varno, prisilijo boljševiki, da vstopi v te kolhoze kot kmetijsko delavstvo.

Kreis Radmannsdorf

Radmannsdorf. V septembru so bili rojeni: Maria Podobnik, Vinzenz Urch und Andreas Pototschnik. — Umrla sta: Johann Goritschnik in Franziska Wouk. — Poročili so se: Josef Wissiak iz Steinbüchla in Theresia Smreker iz Kronaua; Alois Wenger iz Karner Vellach in Ludmila Sodia iz Lees; Johann Dauschau iz Lengenfelda in Johanna Rabitsch iz Maistern; Stanislaus Pakschitsch iz Scheraunitz in Nada Pouschitsch iz Krainburga.

Pazite skrbno na zbirne karte!

Kakor smo že poročali, je od nove periode živilskih nakaznic uvedena zbirna karta za kruh, meso in živila, ki je večja kakor dosedanje posamezne karte. Dočim je bilo treba gospodinji doslej pri nakupu mesa vzeti s seboj samo karto za meso pri nakupu kruha samo karto za kruh, mora sedaj tako pri mesarju, kakor tudi peku, trgovcu z živili in prodajalcu mleka predložiti zbirno karto. Ta gre torej skozi več rok, kakor stare posamezne karte. Zato jo morajo potrošniki posebno skrbno čuvati. Zlasti naj jo samo enkrat in ne bog ve kolikokrat upognejo, ker se sicer lahko raztrga, ali se lahko ločijo posamezni oddelki .

Nobenih tobačnih izdelkov na posamezne odrezke

Nove karte za kadilce prinašajo olajšave trgovini in potrošnikom s tem, da so omejene na tri odseke dobave v eni dodelitveni periodi. Da se omeje motnje oskrbe, je posameznim trgovinam prepovedano, prodajati tobačne izdelke proti oddaji še nedospelih odsekov poznejših dodelitvenih period. Ravno tako ni dopustna naknadna dobava za že potekle dodelitvene periode. Dobava za prihodnjo dodelitveno periodo je dopustna samo pri kartah F in P, nadalje za dve potekli dodelitveni periodi, če se kupijo cigare v zavojčkih in pri nakupih tobaka za kajenje in njuhanje. Pod nobenim pogojem se v posamezni trgovini ne smejo prodajati tobačni izdelki potrošnikom, ki predložijo že odrezane odrezke kart.

Namesto veselega svidenja smo prejeli žalostno vest, da nas je 29. septembra 1944. za vedno zapustil naš ljubljeni sin, brat

Anton Tscharman

Gefreiter.

Dovršil si komaj 23 let, veliko hodil si po svet'! Ni se Ti spolnila želja, da krila bi Te domača zemlja.

Lahka naj Ti bo tuja gruda, sladko spavaj dragi Tone, nam boš ostal do konca dni v spominu.

St. Anna, v oktobru 1944.

Globoko žalujoči:
oče, mati, brat in sestre, ter ostalo sorodstvo.

Vsem, ki Vam je bil poznan naš ljubljeni sin in brat

Johann Demschar

Soldat,

potrti naznanjamo, da je padel na vzhodni fronti dne 6. septembra 1944.

Pokopan je na nekem vojaškem pokopališču.

Hotovlje,
ko pada jesensko listje, 1944.

Žalujoči:
oče Johann, mati Ursula, brata Alois in Paul in sestra Maria, poročena v Ljubljani.

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem da nas je v 50. letu starosti za vedno zapustil naš ljubi ata, soprog, brat, stric, gospod

Bartholomäus Vomberger

sifkarski in pleskarski mojster v Žirklach.

Pokopali smo ga dne 22. oktobra 1944. na farnem pokopališču v Žirklach.

—:—

Prav prisrčna hvala vsem, ki so spremili našega ljubega ata na zadnji poti, darovali cvetje in z nami sočustvovali. Posebna zahvala gg. pevcem in g. župniku Grašiču za poslednji blagoslov.

Žirklach,
Peschenik-Polica, Seeland,
v oktobru 1944.

Žalujoči:

žena Gertrud, sinova Friederik in Cyrill, hčerki Cäzilia in Sofia ter ostalo sorodstvo.

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

12. Deutsche Reichslotterie. Nach beendeter Ziehung der 1. Klasse der 12. Deutschen Reichslotterie wird noch einmal bekanntgegeben:

1. Auch heute besteht die Möglichkeit, von der 2. Klasse ab neu mitzuspielen. Lose zur 2. Klasse, deren Ziehung am 13. November 1944 beginnt, sind bei den Staatlichen Lotterie-Einnahmen erhältlich.

2. Spieler, die von der 2. Klasse ab mitspielen, müssen den Lospreis für die 1. Klasse mit entrichten: die weitaus meisten Gewinne werden nämlich in der 5. Klasse ausgespielt, vor allem die 3 Prämien und die 3 Hauptgewinne im Betrage von je RM 500.000.—

3. In der 2.—5. Klasse der Lotterie werden immer noch mehr als 100 Millionen RM ausgespielt. Alle Gewinne sind einkommensteuerfrei. 1/8 Los kostet RM 3.— je Klasse, ¼ Los RM 6.— je Klasse, größere Losabschnitte das entsprechend Mehrfache

4. Lose für die 3. und 4. Klasse werden nicht gedruckt. Bei Barzahlung wird die Erneuerung von den Staatlichen Lotterie-Einnahmen auf der Rückseite des letzten Loses quittiert; bei Überweisung gilt die Postquittung als Beleg.

5. Neuwerbung von Spielern und Verkauf von Gewinnlisten an Spieler findet nicht statt. Die Staatliche Lotterie-Einnahmen benachrichtigen die Spieler im Gewinnfalle und halten Gewinnlisten zur Einsicht bereit.

Berlin, W 35, Viktoriastraße 29, den 15. Oktober 1944.
Der Präsident der Deutschen Reichslotterie
i. V. Konopath.

Mitteilung an alle Fernsprechteilnehmer der Ortsnetze Aßling/Oberkrain, Radmannsdorf, Veldes/Oberkrain und Wocheiner-Feistritz.

Ab 23. Oktober 1944 um 14 Uhr gelten für die Fernsprechteilnehmer der Ortsnetze Aßling/Oberkrain, Radmannsdorf, Veldes/Oberkrain und Wocheiner-Feistritz nur mehr die im Amtlichen Fernsprechbuch 1944 angegebenen Rufnummern und Ortskennzahlen. Die als Zwischenlösung herausgegebenen Teilnehmerverzeichnisse für Aßling/Oberkrain und Radmannsdorf verlieren mit genanntem Zeitpunkt ihre Gültigkeit.

Weiters wird besonders darauf hingewiesen, daß von diesem Zeitpunkte ab im Selbstwählferndienst bei der Wahl die Ortskennzahl der Anschlußnummer vorangesetzt werden muß. Bitte, beachten Sie hiebei die Anleitungen unter E) auf Seite 1 des Amtlichen Fernsprechbuches 1944.

In Vertretung: **Dr. Hofer.**

Der Präsident der Reichspostdirektion. Einführung des Wählerdienstes in Podnart, Neumarktl, Gallenfels und Heiligen Kreuz. Am 24. Oktober 1944 wird in den Ämtern Podnart, Neumarktl, Gallenfels und Heiligen Kreuz der Wählerdienst eingeführt. Die Teilnehmer dieser Orte werden aufmerksam gemacht, die ihnen zugegangenen Anweisungen über den Wählerdienst genauest zu beachten. In Vertretung: Dr. Hofer. (24.778)

V neizmerni žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da nas je po dolgi, težki bolezni, previdena s sv. zakramenti, za vedno zapustila v starosti 21. let naša predobra hčerka in sestra

Maria Kristan

Pogreb drage pokojnice je bil v soboto, 21. oktobra, ob pol 11. uri iz hiše žalosti.

Strohain, 19. oktobra 1944.

Žalujoči::

Johann in Franziska, starši, Francka, Johanna, Flora, Sofie, Anni, Mila, sestre, Johann, brat in ostalo sorodstvo.

MALI OGLASI

SLUŽBO DOBI

Krojaskega vajenca sprejme takoj Paulitsch Josef, krojaški mojster, Am Hang 102, Krainburg. 4311-1

SLUŽBE IŠČE

Fant v 15. letu, z dovršenim letom obvezne službe, bi se rad izučil v trgovini z mešanim blagom, najraje na Gorenjskem. - Ponudbe: Franz Strlitsch, Gmünd, Vorstadt Nr. 20. Kärnten. 4303-2

ODDA V NAJEM

Opremljeno sobo v Krainburgu dam v najem ženski nad 30 let stari. - Naglič, Goldenfeld 6. 4244-3

V najem se da 2000 m² vrta v Felsendorf, Krainburg. - Naslov v K. Bote, Krainburg. 4292-3

PRODAM

Prodam fotografski aparat, 10×15, objektiv F. 1—4.5 z dostavnimi lečami, stativ, kopirni aparat z vsem priborom za razvijanje. Skupna cena RM 2.500. - Naslov v K. Bote, Krainburg. 4279-6

Dobro ohranjeno pisalno mizo, trdles, lepo, veliko, prodam za 200 Reichsmark. - Naslov v upravi K. Bote, Krainburg, pod št. 4259-6.

Prodam zelo dobro kozo brez rog. Pri Lojzetu, St. Georgen 50 bei Krainburg. 4297-6

Naprodaj več malih pujskov od 6 do 8 tednov starih. - Josef Svoljschak, Godeschitz 17 pri Laak/Zaier. 4300-6

Kupim nov ali rabljen otroški športni voziček. Plačam po dogovoru. Dopisi na K. B., Krainburg. 4301-7

MENJAM

Dobro ohranjeno moško kolo z novo gumo, dam za dobro moško obleko, 172—174 cm velikosti. - Schlogar Feliks, Falkendorf 48, Primskau, Krainburg. 4288-15

Menjam športne gojzarice, visoke, rjave, št. 42, v zelo dobrem stanju, za dežni plašč, nepremočljiv, v isto dobrem stanju, srednje velikosti. - Naslov v upravi K. Bote, Krainburg. 4287-15

Menjam kravo za zakol za dobro mlekarico. - Naslov v K. Bote, Krainburg. 4264-15

Menjam dobro ohranjeno moško kolo za obleko 50 št. vel. Ponudbe na Ludwig Gorenz, Gladbeck in Westfalen, Phönigstraße 33. 4294-15

Skoraj nov globok otroški voziček menjam za zimski damski plašč ali obleko v dobrem stanju. - Naslov v K. Bote, Krainburg. 4299-15

Menjam: kuhinjsko kredenco, dobro električno peč z žico, gojzerice št. 42, za sledeče: pisalni stroj, šivalni stroj ali radio »Volksempfänger«. - Ponudbe na K. Bote, Krainburg, pod »Menjava«. 4298-15

Menjam lep svilen jesenski plašč, malo rabljen, za moški ali ženski površnik ali suknjo še v dobrem stanju, za srednjo višino 162 cm. - Naslov v K. Bote, Krbg. 4291-15

ZENITVE

Dama — lepe, visoke postave — želi spoznati gospoda do 50 let starega, ki bi ji bil zvest tovariš na poti življenja. - **Resne ponudbe na K. B., Krainburg, pod »Samo za To bom živel!«** 4283-21

Mlad kmečki fant, posestnik, se želi poročiti z deklico, pošteno in pridno, staro 22 do 26 let. - Resne ponudbe poslati na upravo K. Bote, Krainburg, pod šifro »Srečno življenje«. 4277-21

Zaradi nepoznanstva želi spoznati samostojna vdova, stara okrog 50 let, dobrega srca in mirnega značaja z lepim stanovanjem, modernim pohištvom in večjim kapitalom, gospoda v svrho ženitve. Le treznо misleči, dobrega mirnega značaja, kateri ljubi dom in red, naj pošlje svoj naslov, po možnosti s sliko, katera se diskretno vrne, na K. Bote, Krainburg, pod »Gorenjka«. 4286-21

IZGUBLJENO

Dne 14. oktobra dopoldne sem izgubila eno rokavico od peka Bučar do trgovine Kink. Pošten najditelj naj jo odda proti nagradi v gostilni »Planina« v Krainburgu ali na K. Bote. 4284-22

17. oktobra 1944. je bila med 12. in 13. uro na poti od Landrata Krainburg do hotela Alte Post zgubljena ženska srebrna zapestna ura s temnorjavim usnjenim trakom. Poštenega najditelja se naproša, da jo odda proti nagradi v pisarniškem vodstvu K. Bote v Krainburgu. 4302-22

Dne 16. oktobra dopoldan sem izgubil načrte in Bezugschein za les od Felsendorf do St. Georgen na poti skozi Winklern. Pošten najditelj naj odda proti nagradi na naslov: Johann Blatnik, Felsendorf št. 59, Krainburg. 4290-22

Našla se je denarnica z srednjo vsoto denarja. - Izgubitelj naj se oglasi v trgovini Zolnar, Krainburg. 4289-22

Tistega železničarja, ki je 12. oktobra zvečer med vožnjo z vlakom na progi Aßling—Villach pazil na moj kovčeg v odd. III. razreda, prosim, da mi javi svoj naslov, oziroma osebo, ki je kovčeg odnesla. - Javiti se je na naslov K. B., Krbg., pod šifro »Sirota«. 24314-22

11. oktobra sem izgubil v Krainburgu nalivno pero na poti od pošte do kolodvora. Pošten najditelj naj ga odda proti nagradi na K. B., Krbg. 4320-22

Gospo, ki je v petek, 20. oktobra, popoldne, kmalu po alarmu našla hišni ključ na Gallenfelserstrasse v bližini orožniške postaje, prosim, da ga proti nagradi odda v upravi K. B., Krainburg. 4321-22

RAZNO

Krava, majhna, se je našla v okolici Krainburg dne 18. oktobra. - Naslov najditelja se izve v K. B., Krainburg. 4304-23

Kdo mi vzame v oskrbo mladega lovskega psa »španjela«. - Sporočiti nujno na Leskovschek Franz, Krainburg, Layergasse 37. 4296-23

Mlad šarplaninski ovčar, ki sliši na ime »Bojc, rujav, s črno glavo in belimi prsi, je v Krainburgu dne 30. septembra neznano kam utekel Psa je oddati proti nagradi v poslovalnici K. Bote, Krainburg. 4242-23

VERMISCHTES

Erfolgreiche Russen- u. Schwabenbekämpfung übernimmt Schädlingsbekämpfungsanstalt A. Streit, Wien, II. Tandelmarktgasse Nr. 8. Telefon: A 47-0-86. 7141

Täglich kommen die Beschwerden, daß Brause-Federn selten werden. Drum pflege sie und halt' sie rein, die Rustica und Cito-fein.
Brause & Co., Iserlohn. 7116

Ankauf von Briefmarken, eventuell auch Übernahme zum kommissionsweisen Verkauf zum von Ihnen verlangten Preis. - Joh. Belacek, 12a Wien 50, Wiedner Hauptstraße 2-4. 7117

Nebensächlich oder unwichtig sind heute viele alte Gewohnheiten gegenüber dem einen Ziel: dem baldigen Sieg. Zahnpflege ist zwar nicht unwichtig, aber Aufmachung und Geschmack einer Zahnpasta. »Rosodont« bittet hiefür ebenfalls um Verständnis. Rosodont Bergmanns feste Zahnpasta. 6099

Medopharm-Arzneimittel sind treue Helfer Ihrer Gesundheit. Medopharm-Arzneimittel sind nur in Apotheken erhältlich. Medopharm Pharmazeutische Präparate, Gesellschaft m. b. H., München 8. 7105

Wie reinigt man Mop, Schuhputz- und Staublappen? Welchen Sie die Sachen 24 Stunden in gebrauchter Henko-Lösung ein, und stampfen Sie die Stücke öfter kräftig durch. Dann geht fast aller Schmutz heraus, und Ihre Reinigungslappen sind schnell wieder gebrauchsfertig. **Henko zum einweichen und Wasserenthärten.** 7134

Wenn heute an einem Spezialerzeugnis etwas kaputt geht, ist das große Problem: Wer führt die Reparatur durch? Auch ein gebrochener Brillenbügel läßt sich nur mit Schwierigkeiten erneuern. Das Beste ist daher: Vorsehen, daß jede Beschädigung vermieden wird an der jetzt unersetzlichen Auer-Neophan-Blendschutzbrille. 6094